

**Інформаційна довідка
щодо проекту Закону України
«Про внесення змін до статті 300² Кодексу України про адміністративні
правопорушення»**

(реєстр. № 13614 від 07.08.2025)*

***Анотація.** В інформаційній довідці розглянуто питання збільшення строків виконання постанов про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу за правопорушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті, зафіксованих в автоматичному режимі у контексті проекту Закону України реєстр. № 13614 від 07.08.2025 (далі – законопроект).*

Проаналізовано відповідність законопроекту вимогам Конституції України, основоположним засадам правотворчої діяльності, положенням чинного законодавства про адміністративну відповідальність, законам України, що регулюють суспільні відносини у сфері дорожнього руху.

***Ключові слова:** адміністративне правопорушення, транспортний засіб, автоматичний режим фіксації, безпека дорожнього руху, штраф.*

Вступна частина.

В умовах триваючої збройної агресії росії зростає потреба неухильного виконання постанов про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу за правопорушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті, зафіксованих в автоматичному режимі та вирішення проблем їх примусового виконання.

Відповідно до частини першої статті 300-2 КУпАП у разі сплати особами, зазначеними у статті 14-3 КУпАП, штрафу протягом 10 днів з дня набрання законної сили постановою про накладення адміністративного стягнення за правопорушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті (далі – Постанова), то Постанова вважається виконаною. Перебіг вказаних строків розпочинається з дня набрання законної сили Постанови, яка відповідно до статті 291 КУпАП набирає законної сили після її вручення особі або отримання поштового повідомлення про вручення, або про відмову в її отриманні, або про повернення поштового відправлення з позначкою про невручення. Таким чином, вкрай короткий строк для сплати штрафу відповідно до Постанови зумовлює непоодинокі випадки незначного прострочення сплати, що відповідно до статті 307 КУпАП є наслідком стягнення подвійного розміру штрафу, зазначеного у Постанові, і у результаті збільшується кількість Постанов, що оскаржуються.

Законопроект спрямовано на забезпечення ефективності виконання постанов про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу за правопорушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті. У зв'язку з цим пропонується збільшити строк добровільного виконання особами, зазначеними у статті 14-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), постанови про накладення адміністративного стягнення за правопорушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті до 15

календарних днів з дня набрання законної сили та скасувати 30-денний строк її примусового виконання.

Основна частина.

Визнаючи необхідність удосконалення порядку виконання постанов про накладення адміністративного стягнення, вважаємо за доцільне зазначити наступне.

У статтях 14-2 і 14-3 КУпАП визначено особливості адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису), та порушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті. Відповідно законодавцем встановлені спеціальні правила адміністративного провадження щодо зазначених правопорушень.

За загальним правилом виконання постанови про накладення штрафу (статті 307-309 КУпАП), то штраф має бути сплачений порушником не пізніше як через 15 днів із дня вручення йому постанови про накладення штрафу, крім випадків, передбачених статтями 300-1, 300-2 КУпАП, а у разі оскарження такої постанови – не пізніше як через 15 днів із дня повідомлення про залишення скарги без задоволення.

Пропоновані зміни до статті 300-2 КУпАП не відповідають встановленому підходу щодо правового регулювання особливостей адміністративної відповідальності, які визначені статтями 14-2, 14-3 КУпАП. Окрім цього, законопроектом не передбачено відповідних змін до статті 300 -1 КУпАП, що дає підстави зробити висновок про недодержання одного із принципів юридичної відповідальності – принципу справедливості, згідно з яким умови і підстави притягнення до юридичної відповідальності та її здійснення повинні бути рівними для всіх суб'єктів, які вчинили правопорушення.

У випадку оновлення положень статті 300-2 КУпАП та з метою усунення колізій в адміністративно-деліктному законодавстві необхідно вилючити із частини третьої статті 299 КУпАП положення, що стосуються особливостей виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу *«за правопорушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті, зафіксовані за допомогою засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі в автоматичному режимі»*, оскільки фактично на виконання зазначених постанов поширюватиметься дія загальних правил КУпАП, закріплених у статтях 307-309 цього Кодексу.

Додатково звертаємо увагу, що використання у законопроекті сполучення слів «календарні дні» не відповідає передбаченому у КУпАП підходу щодо порядку обрахунку процесуальних строків, зокрема без вказівки на календарний спосіб їх обрахунку.

Положення пункту 1 розділу II «Прикінцеві положення» не узгоджуються з позицією Конституційного Суду України, який у Рішенні від 15 квітня 2020 року № 2-р(П)/2020 відзначив, що в контексті принципу верховенства права важливим є встановлення при внесенні змін до законодавства розумного

часового проміжку між офіційним оприлюдненням закону і набранням ним чинності.

Висновок.

Удосконалення основних засад державної політики у сфері забезпечення виконання постанов про накладення адміністративного стягнення за правопорушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті потребує уніфікації підходів та узгодження правил адміністративного провадження щодо зазначених правопорушень.

*Дослідницька служба
Верховної Ради України*

** Цей документ підготовлений Дослідницькою службою Верховної Ради України як довідковий інформаційно-аналітичний матеріал. Інформація та позиції, викладені в документі, не є офіційною позицією Верховної Ради України, її органів або посадових осіб. Цей документ може бути цитований, відтворений та перекладений для некомерційних цілей за умови відповідного посилання на джерело.*